

escoltes catalans

REPORTATGE:
CAMPANANEEES, UNS CAMPAMENTS DIVERSOS I INCLUSIUS

ENTREVISTA: DAOUDA DIEYE
MEMBRE DEL SINDICAT POPULAR DE VENEDORS
AMBULANTS DE BARCELONA.

DIARI DE CAMPAMENTS:
CAMP DE TREBALL AL BARRI AUTOGESTIONAT D'ERREKALEOR

4

REPORTATGE:
CAMPANANEEES,
UN APRENENTATGE EN
LA DIVERSITAT

6

CRÒNICA:
LA TROFO, ESCOLTISME I
COHESIÓ SOCIAL

8

REPÀS DEL CURS
2016-17 i 2017-18

10

DIARI DE CAMPAMENTS:
L'AE TERRA-NOVA CONEIX LA
REALITAT DE LES PERSONES
REFUGIADES A ATENES

12

ENTREVISTA:
DAOUDA DIEYE, MEMBRE
DEL SINDICAT POPULAR DE
VENEDORS AMBULANTS
DE BARCELONA

15

CRÒNICA:
LA MOGOLLOPS
I LA PIOSFERA

16

DIARI DE CAMPAMENTS:
CAMP DE TREBALL AL
BARRI AUTOGESTIONAT
D'ERREKALEOR

17

CRÒNICA:
CAP DE SETMANA DE
REFLEXIÓ I ACTIVITATS
A LA TREC

18

REPORTATGE:
ENS MOBILITZEM!

20

ARTICLE:
LA FEJC I EC ESTUDIEN LA
RELACIÓ DE L'ESCOLTISME
AMB EL CREIXEMENT I FOR-
MACIÓ DE LES PERSONES

21

ARTICLE:
LA FEJC DU A TERME EL
PROJECTE CASC JOVE I ELS
CAMPAMENTS BAOBAB

22

ARTICLE:
NOU LOCAL DE L'AE ERMES-
SENDA AL CASC ANTIC

23

OPINIÓ:
PER LA COHESIÓ SOCIAL,
ATUREM EL RACISME

24

ENTREVISTA:
MENJADOR DE CA LA ROSA

**EDUCANT PERSONES
COMPROMESSES, CONSCIENTS,
CRÍTQUES I RESPONSABLES.**

N. 19 Cursos 2016 -17 i 2017 -18

Han col·laborat en el número 19:

Joan Guisado, Equip de Suport a les Necessitats
Educatives Específiques, Equip motor de la TROFO, AE
Terra-Nova, Daouda Dieye, Maria Abadia, Oriol Rovira,
AE El Pasqualet, Joan Rovira, Ricard Mendieta, Fundació
Escolta Josep Carol, Escola FORCA, Joana Rafart,
Georgina Caldés, Rosa Batalla i Canut.

Edita: Escoltes Catalans

Disseny i maquetació:

Sergi Jiménez
tilagraphics@gmail.com

Foto de portada:

AE Montcabrer

Dipòsit Legal / ISSN:

B-44691-2005 / 1885-4737

ESCOLTISME, TRANSFORMACIÓ SOCIAL I PAÍS

Sovint diem que l'escoltisme té com a objectiu la transformació social, però de fet, el veritable objectiu de l'escoltisme és educar, o sent més precises, contribuir en l'educació d'infants i joves perquè esdevinguin persones crítiques, persones compromeses, persones amb les seves pròpies idees. De fet, tan és així, que l'escoltisme no aposta per un model de societat concret. Probablement és justament això el que ens fa veritablement transformadors, perquè la nostra veritable transformació social rau en la transformació personal. L'escoltisme —el que fem i com ho fem— canvia a les persones. Molt en consonància amb la frase de Paolo Freire "L'educació no canvia el món, canvia les persones que canviaran el món". I això és precisament el que fa l'escoltisme en tant que agent educatiu.

No és una casualitat que les persones que han passat per l'escoltisme siguin persones actives i compromeses, que es preocupen i ocupen dels afers de la vida col·lectiva dels nostres barris i pobles. Que siguem presents en els moviments estudiantils, o d'altres moviments socials. Com tampoc va ser una casualitat el gran nombre d'escoltes que va haver-hi en el primer parlament democràtic després dels temps foscos de la dictadura. És, en gran mesura, la conseqüència del nostre pas per l'escoltisme.

Si bé és cert que el nostre objectiu primordial és contribuir en la educació d'infants i joves, no podem oblidar que també tenim un rol com agent social, en tant que entitat important del nostre país. És per això que ens involucrem en els afers que s'esdevenen en la nostra societat. Perquè no tindria sentit "*educar els nois i noies conjuntament en una vivència de llibertat personal i col·lectiva per a la consecució d'una societat en la qual l'home i la dona estiguin alliberats de tota servitud*" (Declaració de Principis) i

alhora, romandre impassible davant les injustícies que ens envolten. Aquesta no és una interpretació ni una revolució dels caps que ara hi som, són els principis que ens regeixen i ens garanteixen que l'Associació "no es desentendrà de cap dels aspectes que configuren la societat (economia, política, religió, comunicació, etc.), sinó que considerarà la seva anàlisi com un mitjà actiu i bàsic de formació" (Declaració de Principis). És l'herència que hem rebut dels que ens han precedit i que ha forjat el caràcter combatiu de l'Associació. La mateixa que ens compromet a educar en la participació en la vida col·lectiva entesa a com "*la participació activa i compromesa a la vida social amb criteris propis, amb mentalitat crítica no conformista, però positiva, i amb esperit de justícia i de sacrifici dels privilegis personals en benefici del bé comú*" (Dossier Verd).

D'on venim, el que som, és el que explica el paper que hem tingut en els darrers mesos. Implicant-nos activament, i compromentent-nos, amb el dret a l'autodeterminació del nostre país. No entès com un dret simbòlic, sinó, compromesos amb el dret a exercir-lo activament i lliurament. Ho hem fet per convicció i per coherència. És aquesta coherència, gairebé intuïtiva, que va fer que la nit del dissabte 30 de setembre els col·legis electorals estiguessin plens de fulards mirant de garantir que l'endemà s'obrien perquè la gent pogués votar. No va ser el fruit d'una coordinació associativa, va ser la conseqüència lògica de la nostra tasca educativa el que va portar a cadascun dels Consells d'Agrupament a defensar la democràcia. És aquesta mateixa coherència la que ens ha dut, també, a ser assenyalats per infames llistes que criminalitzen la construcció d'espais que promouen la resolució pacífica de conflictes, així com, la cultura de la pau i la no-violència. Que en definitiva, és el que fem, dia a dia al cau.

Aquest no és un fet puntual fruit del context històric. La construcció nacional, entesa com la construcció d'un país que millora les condicions de vida de les persones que hi vivim ha estat sempre un dels eixos de l'associació. Ho ha fet des de tot els espais que ha pogut. Per posar-ne uns exemples, va ser el que

va dur a l'AE El Pasqualet el 2013 a defensar una sanitat pública de qualitat i accessible per tothom. O la defensa compromesa de l'AE Pau Casals de les persones migrades durant el 2016 i que els va dur als camps de Refugiades. Més exemples, la fundació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, l'impuls del Consell Assessor de Formació en l'Educació en el Lleure, la participació activa en el Multireferendum del 2014, i també, com dèiem, en de l'1 d'Octubre. De fet, el projecte de fusió de l'escoltisme català va néixer amb una clara vocació de construcció nacional. Va ser l'aposta de l'escoltisme per fer de mirall d'una societat unida en la diversitat, i en conseqüència, un escoltisme unit en la diversitat. Un exemple de cohesió social, unint un moviment que ara està segregat per motius històrics, plantejaments diferents en l'aplicació del mètode, o la perspectiva del treball espiritual, però segregat al cap i a la fi.

És cert que no n'hi ha prou amb fusionar-nos per esdevenir exemple de cohesió social. És imprescindible, que la nova organització tingui una proposta clara i que assumeixi, com venim fent, la seva responsabilitat social, amb plena independència i sobirania de l'escoltisme. En definitiva, cal que sigui la hereva de la voluntat transformadora i de consciència de justícia social per la que treballem avui en dia.

Amb la celebració del I Congrés de Caps de l'Escoltisme Català, la proposta de nova associació ja ha quedat definida. Caldrà, ara, avaluar si hem assolit els objectius que teníem originalment. Si la nova associació és capaç de projectar un escoltisme català que tingui més capacitat transformadora que la suma de les tres associacions actuals. Tanmateix, el que de ben segur ja s'ha transformat és el propi escoltisme català, que amb independència del resultat de les votacions del novembre, romandrà més unit del que ha estat mai i això, de per sí, ja seria un gra de sorra més en la construcció nacional.

Joan Guisado i Gámez
President d'Escoltes Catalans

c/Mare de Déu del Pilar, 18 · T. 932689110
www.escoltes.org · comunicacio@escoltes.org

c/Mare de Déu del Pilar, 18 · T. 932689111
www.josepcarol.cat · fundacio@josepcarol.cat

En conveni amb:

Generalitat
de Catalunya

Ajuntament
de Barcelona

Amb el suport de:

Obra Social "la Caixa"

Subscripció anual: 6 € o adhesió a Amescoltes

CAMPANANEES

La primavera de 2017, les pioneres de l'AE Wé-Ziza i un grup de joves amb Síndrome d'Asperger, de la Fundació Friends, van marxar juntes de campaments en el marc del projecte Campananees, l'objectiu principal del qual és generar espais que permetin viure experiències amb la diversitat. La iniciativa va ser creada i impulsada per l'Equip de Suport a les Necessitats Educatives Específiques (ESNEE) que, després de molts anys de feina en aquest àmbit, va posar a la pràctica el nou projecte gràcies a la motivació de l'agrupament barceloní i de la Fundació Friends.

Arribat el gran dia, les joves, caps i monitores dels dos grups, van partir cap a Lles de Cerdanya, al Pirineu Lleidatà on es van allotjar durant quatre dies a l'alberg de Can

Equip de Suport a les Necessitats Educatives Específiques

LA INICIATIVA VA SER CREADA I IMPULSADA PER L'EQUIP DE SUPORT A LES NECESSITATS EDUCATIVES ESPECÍFIQUES (ESNEE)

Ribals. Allà van compartir moltes vivències que de ben segur no oblidaran, van donar valor i sentit a la seva tasca en el món del lleure educatiu i van treballar plegades en tot moment. No sols van dur a terme un projecte, sinó que el van viure des de dintre, descobrint així nous aspectes que sovint no es poden trobar en el dia a dia i que, per sort, l'escoltisme ens permet arribar.

COM NEIX EL PROJECTE

Durant els últims anys, l'ESNEE hem treballat per generar i compartir recursos i projectes que permetessin construir entre totes una associació més diversa i inclusiva. Així és com van néixer els projectes "Un escoltisme per a tothom" i "Campananees", el primer amb l'objectiu d'aproximar-nos a la diversitat social

que ens envolta, tot incidint en ella, i el segon d'oferir espais on gaudir d'experiències de diversitat enriquidores.

La finalitat dels Campananees era aprofitar les vacances de Setmana Santa perquè un agrupament de l'Associació fes uns campaments conjunts amb una entitat de lleure que treballés específicament amb infants amb necessitats educatives específiques. Un cop definits els objectius, l'ESNEE ens vam posar mans a l'obra i vam iniciar el procés per contactar amb entitats i agrupaments interessats en el projecte, fins que vam trobar als dos grups candidats. Per una banda, ens vam reunir amb la Fundació Friends, una entitat sense ànim de lucre que ajuda joves amb síndrome d'Asperger; per l'altra, amb les caps de l'AE Wé-Ziza, les quals

ens van transmetre a ESNEE la motivació de la unitat de pioners per participar en el projecte. Després de reunions, formacions i sortides entre les caps de l'agrupament i les monitores de la Fundació, va arribar la data esperada!

Aquest és un projecte nou que encara està definint les seves bases i les seves línies d'acció, però no podem negar el fet que els Campananees esdevenen un punt d'inflexió. Aquesta experiència ens encoratja a seguir treballant en cooperació amb altres entitats, fent possible d'aquesta manera que l'escoltisme doni resposta a les diferents realitats de la societat, encarant nous reptes i adaptant-se a les noves circumstàncies sense perdre la identitat del món escolta i l'educació en el lleure.

**AQUESTA EXPERIÈNCIA
ENS ENCORATJA A SEGUIR
TREBALLANT EN COOPERACIÓ
AMB ALTRES ENTITATS**

EL PAPER DE L'ESCOLTISME DAVANT LA COHESIÓ SOCIAL

El SALT és l'espai perquè les joves clanes comparteixin inquietuds i coneguin com treballen altres unitats de Clan. Es tracta de l'etapa formativa en què el grup treballa l'autogestió, tot duent a terme un projecte propi. En aquesta edició del SALT també es van organitzar formacions de gènere i cohesió social.

Equip motor de la TROFO

La Trobada de Formació de caps (TROFO) i el SALT són uns dels esdeveniments més importants del curs que cada any organitza Escoltes Catalans i on centenars de joves caps i

claneres d'arreu del territori tenen l'oportunitat de trobar-se. Enguany més de 400 joves vam reflexionar sobre el paper de l'escoltisme en el treball per la cohesió social i vam indagar com moltes persones del nostre voltant pateixen opressions. D'una banda, l'AE Calabrot d'Argent va organitzar-se per acollir al seu municipi, Argenton, les centenars d'escoltes

arribades dels 41 agrupaments i, d'altra, el grup motor de la TROFO i les branques de Clan van encarregar-se de preparar totes les dinàmiques, tallers i ponències.

L'escoltisme, com a agent social, s'ha d'implicar en el treball per la cohesió social, per això vam voler indagar i reflexionar sobre quin ha de ser el nostre paper tenint en compte les desigualtats socials, el nostre rol i la nostra posició. Per fer-ho, una de les primeres coses que havíem de fer era saber de què estàvem parlant, revisar-nos i detectar les actituds i accions que perpetuen privilegis i opressions, per després poder traçar les línies per a treballar la desigualtat social amb infants i joves.

La societat on vivim té unes estructures de poder, de pensaments socials i institucionals que justifiquen i sustenten un sistema basat en la creació de diferents categories i generen dos grups imaginaris: el "nosaltres" i els "altres". Els privilegis d'uns sempre són sustentats sobre les opressions, violències i manca de drets d'uns altres. Aquestes desigualtats socials són l'obstacle d'una cohesió real i potent.

El primer dia vam abordar tots els eixos que divideixen la societat i que són la causa dels privilegis i opressions. Alguns exemples són el gènere, la sexualitat, el color de la pell, el nivell econòmic o el capital cultural. En la majoria dels casos, ens vam reconèixer en ells com a privilegiades i en altres com a oprimides. Per tal d'aprofundir en els diferents temes i conèixer altres experiències, vam convidar activistes, com la Brigitte Vasallo, i altres col·lectius com Trencant les Normes, Ulleres per Esquerrans o SOS Racisme. La seva participació en els debats ens va ajudar a entendre millor de quina manera es materialitzen i es viuen totes les desigualtats, d'on sorgeixen i com s'interrelacionen entre elles.

Diumenge, amb una mirada més àmplia, vam aterrar-ho tot a l'escoltisme i vam debatre sobre les nostres potencialitats com agents per a treballar per a la cohesió social. El repte d'aquest dia era identificar aquestes desigualtats i pensar com capgirar-les per tal de fer del cau un espai més divers i inclusiu.

És imprescindible que ens treballem a nosaltres mateixes, com a persones i com a educadores,

CAL QUE GENEREM ALIANCES PER FER FRONT A LES DESIGUALTATS SOCIALS I LLUITAR PER LA COHESIÓ SOCIAL

i des de l'agrupament. D'una banda, cal que fem un treball quasi imperceptible d'eliminar totes aquelles paraules, comentaris i accions que reproduïxen les desigualtats. Per altra, un treball explícit amb infants i joves que generi consciència. A més, treballar en xarxa amb el nostre entorn, des de la pròpia coneixença i des del reconeixement de l'altre com a igual. Cal que generem aliances per fer front a les desigualtats socials i lluitar per la cohesió social.

L'ESCOLTISME, COM A AGENT SOCIAL, S'HA D'IMPLICAR EN EL TREBALL PER LA COHESIÓ SOCIAL

REPÀS DELS CURSOS

2016-2017 i 2017-2018

JORNADES DE LLEURE I FEMINISMES

Escoltes Catalans ens hem sumat a les Jornades de Lleure i Feminismes, una trobada entre l'associacionisme d'educació i el moviment feminista i LGTBIQ, organitzades pel Casal de Joves de Barcelona, l'Escola Lliure el Sol i Esplais Catalans. El tema central d'aquesta edició ha sigut la interseccionalitat, que s'ha abordat a través de diferents tallers, formacions, projeccions, debats i teatres. L'objectiu d'aquestes Jornades és prendre consciència de com es creuen els diversos eixos d'opressió amb el gènere.

SUPORT A LA #VAGAFEMINISTA

La Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge va donar suport a la vaga feminista convocada pel 8 de març i la seu d'Escoltes Catalans va romandre tancada durant tot el dia. Un gran nombre d'agrupaments van participar de les diferents convocatòries arreu del territori i van mostrar el seu suport a la jornada de vaga.

WELCOME REFUGEES

**ENS SUMEM A LA
GRAN MANIFESTACIÓ
"CASA NOSTRA
CASA VOSTRA"**

Continuem sent testimonis de la inacció del Govern Europeu davant el desplaçament de milions de persones que estan cercant un lloc on viure segures. La passivitat, no només d'Europa, sinó també del Govern Català i Espanyol, és la responsable que aquestes persones es trobin en una situació de vulnerabilitat, sumides en la incertesa que genera estar tancada en un camp de refugiats i assumint riscos molt alts en tractar de travessar

les fronteres. Volem que els diferents governs obrin vies segures i legals per garantir el dret a la vida digna de totes les persones que busquen refugi. Per això, ens vam sumar a la plataforma "Casa nostra casa vostra" i a la manifestació celebrada el 18 de febrer de 2017. Animem a la societat civil a seguir organitzant-se per fer una mica més digna la vida de les persones refugiades.

**AL MES DE MAIG
A SUÏSA**

II CONGRÉS ESCOLTA MUNDIAL D'EDUCACIÓ

El Congrés Escolta Mundial d'Educació és una trobada internacional organitzada per treballar els reptes educatius mundials per assolir la Visió 2023, que té com a objectius que l'escoltisme sigui el moviment educatiu mundial capdavanter.

L'últim es va celebrar al maig del 2017 a Suïssa i un cap de l'Associació va assistir-hi en representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge (FCEG).

L'ASSOCIACIONISME NO SE SUSPEN

Ens vam sumar a la campanya "L'associacionisme no se suspèn", engegada pel Consell Nacional de Joventut de Catalunya (CNJC) arran del bloqueig del Govern espanyol de les subvencions destinades a projectes de joventut i acció cívica i comunitària. Aquest atac a l'associacionisme sense precedents, que finalment va ser aixecat, va posar en perill la continuïtat de projectes i l'estabilitat de 954 entitats i federacions juvenils, afectant 300.000 persones joves.

9 AGRUPAMENTS JA OPEREN AMB BANCA ÈTICA

Nou agrupaments d'Escoltes Catalans ja duen a terme les operacions habituals amb banca ètica. La diferència amb la banca tradicional és que la banca ètica entén que la finalitat de l'economia és satisfer les necessitats bàsiques de les persones enfront del lucre. Això es tradueix en principis com el de no col·laborar amb empreses que inverteixen en armament o que duen a terme pràctiques d'exploació laboral.

TAULES RODONES

En el passat curs, s'han dut a terme cinc taules rodones organitzades per l'Equip de Suport a les Necessitats Educatives Específiques (ESNEE) i per l'Equip de Gènere sobre temes que ens afecten en el nostre dia a dia al cau: l'ansietat, el trastorn de conducta, les sexualitats dissidents, l'exclusió social i la depressió. Des de l'Àmbit Pedagògic es veu molt positiva la creació d'espais de debat i reflexió on participen joves, no només de l'Associació, que comparteixen experiències i treballen per millorar la seva tasca com a educadores.

DEFINIM EL FUTUR QUE VOLEM

L'Escoltisme Català reconeix i defensa el dret d'autodeterminació del nostre país, per això vam donar màxim suport al Referèndum dut a terme el passat 1 d'octubre i ens vam mostrar disposades a cooperar amb les institucions per fer possible la seva celebració. En aquesta línia, a l'Assemblea General Ordinària celebrada al novembre també vam aprovar la resolució "Mai més des de la clandestinitat. Compromís en defensa dels drets i llibertats de les catalanes".

TROFO I SALT

Més de 450 caps dels 41 agrupaments de l'Associació es van trobar el febrer del 2017 a Torredembarra per dur a terme la Trobada de Formació (TROFO), l'eix temàtic de la qual va ser l'espiritualitat. Les caps van reflexionar sobre el significat de la paraula i van fer una radiografia de la feina que du a terme

l'escoltisme en aquesta matèria. Quant a la TROFO d'enguany, es va celebrar a Argentona i les caps van aprofundir en el paper que té l'escoltisme en la cohesió social, tenint en compte les desigualtats socials que prevalen. Es van organitzar diverses ponències i les joves van participar de diferents dinàmiques i tallers. També va tenir lloc el SALT, un espai un més de 100 cloners i cloneres treballen sobre el concepte de Clan.

MÉS DE 100 JOVES PARTICIPEN A LA MURGA!

Un any més, el projecte de la Murga, desenvolupat per Escoltes Catalans, ha dut a terme la seva tasca per sensibilitzar sobre el dret a un habitatge digne mitjançant la convivència amb veïnes usuàries de Serveis Socials i la re-

habilitació dels pisos on viuen. Hi participen joves d'entre 15 i 18 anys i els seus caps d'Escoltes Catalans, Minyons Escoltes i Guies de Catalunya i Acció Escolta de Catalunya. A l'última edició s'han animat l'AE Gratacims, AE Jaume I, AE Pere Roselló, AE Pau Casals, AE Ermessenda i AE Amon-Ra. En total, han rehabilitat 6 pisos i una escala comunitària al barri de la Mariola de Lleida i 8 pisos a Ciutat Vella, Barcelona.

AUTOGESTIÓ I APRENENTATGE DES DEL CENTRE D'ATENES

Claneres de l'AE Terra-Nova

L'estiu passat les claneres de l'AE Terra-Nova vam decidir fer uns campaments a Atenes i col·laborar en el projecte del City Plaza, un hotel autogestionat al centre de la ciutat que acull persones refugiades. El nostre pla comença amb les ganes d'aprofitar el nostre any de clan per implicar-nos socialment, és per això que des del principi vam decidir dur a terme un projecte internacional encarat sobretot a infants. Després de mesos buscant i informant-nos, ens vam adonar que volíem treballar amb persones refugiades i el lloc havia de ser el City Plaza. Més ràpid del que pensàvem ja era juliol i agafàvem les motxilles per anar a Atenes.

El City Plaza acull persones refugiades de Síria, Iraq, Pakistan, Iran i Afganistan. Es crea amb la finalitat d'allotjar unes 400 persones refugiades, de les quals 185 són infants, i de proporcionar un espai de privacitat i una atmosfera de seguretat i dignitat. Juntament amb les voluntàries, les persones refugiades porten l'hotel i prenen les decisions de manera col·lectiva a través d'assemblees. No reben cap mena d'ingrés per part de l'estat, de fet, recentment, els ha arribat

**EL CITY ES CREA AMB LA
FINALITAT D'ALLOTJAR UNES
400 PERSONES REFUGIADES,
DE LES QUALS 185 SÓN
INFANTS**

una ordre de desnonament tot i que l'hotel feia més de 7 anys que estava buit.

L'ARRIBADA

Vam arribar-hi el 21 de juliol i vam ser molt ben acollides per una voluntària que ens va explicar el funcionament del projecte. Va ser en aquell moment quan van aparèixer dues nenes petites, la Rita i la Sara, qui amb un somriure d'orella a orella es van oferir per ensenyar-nos el que ara és casa seva. L'itinerari va començar pel bar, que és el lloc d'esbarjo dels adults, i després ens van ensenyar el seu espai preferit, the kids room, on fan activitats i juguen amb la resta d'infants. Així és com vam arribar a la cuina, que va resultar ser el lloc on sempre es necessitava més ajuda. Esperant per

començar el primer torn de cuina, vam conèixer la Somaia, una dona palestina de 33 anys que ens va explicar com havia arribat fins allí i que estava aprenent castellà. Ens va donar la feliç notícia que, després de molt temps, li havien donat el permís per anar a Noruega amb el seu fill, però encara no sabia quan podria marxar.

EL NOSTRE DIA A DIA AL CITY PLAZA

Durant la nostra estada al City Plaza ens vam dedicar sobretot a ajudar tant al torn de cuina com al bar. El temps lliure l'intentàvem passar jugant amb els infants, però també prenent cafè al bar, on aprofitàvem per compartir l'estona amb les persones que vam anar coneixent i per escoltar les seves històries i experiències de vida.

En un dels torns de cuina vam conèixer al Reda, que ens va convidar a la seva habitació a prendre el té. També va venir el seu amic Chokri que ens va traduir a l'anglès el que el Reda ens deia i va explicar-nos la seva història i tot el que havia viscut abans d'arribar al City Plaza. Tots dos ens van ensenyar a no jutjar les persones i a adornar-nos que el nostre projecte tenia realment sentit.

Durant els campaments també vam tenir l'oportunitat de conèixer un altre projecte impulsat per SOS Refugiados, que consistia a rehabilitar un edifici al costat del City per fer

50 anys ballant cançons típiques pakistaneses. Aquella nit va ser sense dubte la més màgica de totes, vam gaudir d'un ambient familiar i proper tant amb les altres voluntàries com amb les persones refugiades.

VAM APRENDRE I VAM CRÉIXER INIMAGINABLEMENT EN NOMÉS DEU DIES

un centre de dia que ara ja dona menjar a totes aquelles persones que han quedat desprotegides pel desnonament de diferents squats (cases ocupades per persones refugiades) i el tancament de Càritas a Grècia.

Quan ens van explicar el projecte vam decidir que aniríem a donar un cop de mà durant les hores en què al City no calia la nostra ajuda, i gràcies a això vam participar en el concert que organitzaven a la Plaza Victoria on vam poder escoltar persones de totes les edats i d'arreu del món cantant amb les seves llengües, des d'infants ballant el "Despacito" fins a homes de

UNA EXPERIÈNCIA QUE ENS DEIXA PETJADA

Dels campaments ens vam emportar una gran experiència gràcies a la qual vam poder conèixer de primera mà la situació en què tantes persones es troben a dia d'avui. Ens van donar l'oportunitat d'obrir els ulls i deixar de pensar que és un problema que no va amb nosaltres. Vam poder posar nom i cara a totes aquelles persones que els mitjans de comunicació han invisibilitzat darrere la paraula refugiades. Vam aprendre i vam créixer unimaginablement en només deu dies que ens han deixat petjada. Portàvem la motxilla plena de prejudicis que s'han quedat allà.

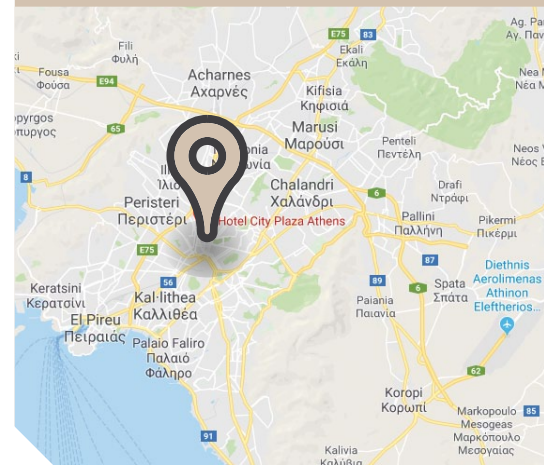
Tot i això, des que vam tornar no hem deixat de sentir-nos indignades al saber que formem part d'un Estat i d'una Europa que no només no compleix els acords sinó que l'únic que fa és girar l'esquena a totes aquestes persones que lluiten pels seus drets.

REFUGEE ACCOMMODATION AND SOLIDARITY SPACE CITY PLAZA

El City Plaza va ser un d'aquells hotels de luxe que allotjaven turistes adinerats al centre la capital grega fins que va convertir-se en una presa més de la crisi econòmica. Avui dia, alberga centenars de persones refugiades de diferents nacionalitats que, juntament amb les persones voluntàries, treballen col·lectivament per a la neteja, reparació i organització de l'espai. El projecte es va iniciar l'any 2016 amb l'objectiu d'oferir un centre d'allotjament digne per a les persones refugiades que arribaven a Atenes, i alhora crear un discurs polític i social envers les sistemàtiques vulneracions de drets humans en matèria de refugi i asil.

Facebook: @sol2refugeesen

Twitter: @sol2refugees

I tot i que és més difícil del que pensàvem, intentem fer el que el Chokri ens va dir, que compartíssim tot el que estàvem vivint i aprenent un cop tornéssim a Barcelona, i així intentar explicar la realitat: que famílies senceres es veuen obligades a fugir de casa seva i es troben repudiades per una Europa que no només no es preocupa per com arriben sinó que boicoteja tasques de rescat i financen els grups armats dels seus països.

Ens encantaria poder tornar al City Plaza encara que tant de bo mai torni a ser necessària la nostra ajuda.

ENTREVISTA

PER QUÈ QUAN ES PARLA SOBRE MIGRACIÓ S'AGAFA UN EXPERT O EXPERTA EN COMPTES DE PORTAR UN MIGRANT?

DAOUDA DIEYE

**Membre del Sindicat Popular
de Venedors Ambulants de Barcelona.**

La mort del venedor Mor Sylla l'any 2015 a Salou va constituir un punt d'inflexió. A partir d'aquell fet, Daouda i altres venedors ambulants de Barcelona van començar a trobar-se en assemblees que van culminar en la creació del Sindicat Popular de Venedors Ambulants, una eina per defensar-se del racisme i la violència que pateixen quotidianament i per lluitar pels seus drets. Tres anys després, han hagut de sortir un altre cop als carrers per denunciar la mort del company Mame Mbaye, a Madrid.

Daouda Dieye ens rep a la botiga del Raval on venen els productes de la seva marca Top Manta. Des d'allà ens explica com van ser els inicis del Sindicat i de quina manera viuen el racisme institucional i social que els colpeja diàriament.

Com decidiu formar el Sindicat Popular de Venedors Ambulants i com us organitzeu?

El vam formar l'any 2015, quan va morir un noi manter a Salou. Aquell dia vam organitzar una manifestació des de l'espai de l'Immigrant amb el suport d'altres manters i activistes d'aquí i, pocs dies després, vam fer una xerrada a la rambla del Raval amb el meu cosí i dos manters més. Vam començar amb Tras La Manta, una xarxa de suport amb un número de telèfon i un grup de WhatsApp per on podíem comunicar-nos en cas que passés alguna cosa. Després vam decidir formar

Maria Abadia
Oriol Rovira

”

***No teníem ni
diners ni eines,
però teníem fe***

***Nosaltres no
volem legalitzar
la venda,
nosaltres ho
volem deixar***

una assemblea i en la primera trobada van venir més de quatre-centes persones, va ser quan vam començar a poc a poc a muntar el sindicat.

A l'inici ja vam decidir que no hi hauria cap càrrec, és a dir, qui ve pot aportar, no hi ha president ni vicepresident, tots som iguals i tots som líders. No teníem ni diners ni eines, però teníem fe. En el moment en què tens temps, pots fer xerrades, pots participar, etc. Així van sorgir moltes idees, tot ho parlem a la taula i ho discutim

Com valoreu la vostra trajectòria fins ara?

Jo diria que hem aprovat, vam començar de zero. Tres anys enrere cap manter sortia a cap revista ni televisió, només sortien acusacions policials mediàtiques. El fet d'organitzar-nos i tenir la paraula ja és suficient. Ara podem parlar amb persones que estan al poder, jo mateix he fet xerrades a universitats, jo que ahir estava al carrer amb la manta i la policia em perseguia, ara m'aplaudeixen a les classes. Hem fet un pas a nivell personal. L'objectiu és treure els nois del carrer, nosaltres no volem legalitzar la venda, nosaltres ho volem deixar. Hi ha molts passos a fer.

Per tant, els vostres objectius són defensar els vostres drets, explicar la situació i fer pressió a l'administració?

Abans del Sindicat ja ens preguntàvem: per què quan es parla sobre migració s'agafa un expert o experta en comptes de portar un migrant? Nosaltres volem explicar la nostra història, volem estar allí on es negocia el nostre futur, no s'ha de portar a cap persona a representar-nos. I pel que heu esmentat de denúncia, el Sindicat no existeix només per defensar-nos, sinó també per denunciar la violència, l'assetjament que patim, la situació del carrer i la Llei d'Estrangeria. Tot el que estem fent és lluitar contra el racisme. Si algú t'insulta al carrer, a on denunciaràs? Quan vas a la policia, el primer que et demanen és la documentació, si no la tens, llavors tu ets culpable.

Quins vincles teniu amb altres col·lectius fora del territori?

Volem treballar no només a Catalunya, sinó a tot arreu. A Madrid ja s'organitzen, tenen el Sindicato de Manteros y Lateros, a Màlaga vam estar a la Casa Invisible i ens van explicar que estan intentant muntar una xarxa de suport per organitzar-se. Hem estat també a Sevilla, Bilbao, Itàlia, etc.

El racisme es manifesta de moltes maneres diferents, com viviu vosaltres el racisme social?

Hi ha molts problemes per desconexió i això augmenta el racisme social, però també l'augmenta el poder. El PP deia fa anys "quan arribi al poder faré fora tots els migrants perquè vénen a treure'ns la feina". El racisme social i institucional sempre van junts.

No hi ha dia que surti al carrer i no visqui el racisme, l'acabo normalitzant. No només et diuen negre, també t'assetgen i quan vaig a una botiga amb la motxilla, l'he de deixar a l'entrada, quan entra un blanc, no. Tot això ens fa sentir rebutjats. Si arribes a un país i et diuen "t'has d'integrar", em pregunto, com m'he d'integrar en un sistema que no em vincula enlloc? Et tanques en tu mateix, acceptes el racisme i et sents enfadat. A vegades t'aixequen i tens ganes d'enviar-ho tot a la merda. No em sento orgullós d'entrar a un autobús i veure que la gent no vol seure al meu costat, he tingut ansietat per viure en aquesta societat. Però amb el temps i l'experiència et relaxes, no has de callar sinó parlar d'aquest racisme que et colpeja diàriament. Cada dia que et despertes alguna cosa et demostra que no ets d'aquí per molts anys que portis en aquest lloc.

Volem explicar la nostra història, hem d'estar allí, no s'ha de portar a cap persona a representar-nos

Volen que els migrants sense papers siguem els esclaus del segle XXI

Cada dia que et despertes, alguna cosa et demostrarà que no ets d'aquí per molts anys que portis

I què en dius, del racisme institucional?

És el més fotut que hi ha a Europa. Per exemple, per fer un empadronament, si no parles bé el castellà has d'anar amb algú perquè no t'entenen o no et volen entendre. Et diuen que hi ha informació a la web, però no tothom pot accedir-hi.

D'altra banda està la Llei d'Estrangeria, una persona que arriba a Espanya ha d'estar tres anys per poder demanar els papers, no per tenir-los. Durant aquell temps no pots treballar, és una trampa que ens estan fent, ens empenyen a un racó del qual no podem sortir. No només l'Ajuntament té la culpa, també la té la Generalitat, el Govern Espanyol i la Unió Europea. Tota l'estructura europea es funda des del racisme, perquè et diuen que pots entrar a Europa, però il·legalment. No volen que entrem legalment, per tant ho fem sense papers i sense res.

A més, les ambaixades occidentals a Àfrica estan per generar diners. Per demanar un visat des d'Àfrica per venir aquí s'ha de tenir uns cinc mil euros i, si te'l deneguen, no t'ho tornen. Com ho podem aconseguir, llavors? Uns diuen que nosaltres som lliures de viatjar a on vulguem i els altres que no tenim dret d'anar enlloc. Si no hi ha justícia, en aquest món mai no hi haurà pau, per això hi ha tanta mort al mar, i la culpa d'aquestes morts la té la gent d'aquí, és el problema del racisme institucional.

A mi, per exemple, em van multar amb 500€ el 2010 perquè no tenia documentació, ja que vaig venir il·legalment i, després d'un any, em van prendre els papers sense explicacions. On vas a reclamar-ho? Has de buscar un advocat, que no és gratuït, i et diuen "mira, omple els fulls", no fan res més, fiquen el segell i ja està. Estem condemnats de dalt a baix en una bombolla de la qual mai podem sortir. Volen que els migrants sense papers siguem els esclaus del segle XXI, que puguem ser abusats per empresaris en feines de merda al camp, als restaurants, etc.

I des del Sindicat, quines barreres us heu trobat?

L'últim que ens hem trobat és que no podem registrar la nostra pròpia marca, Top Manta. Del nom diuen que tampoc no el podem registrar perquè "afavoreix la venda al carrer". La institució no vol que fem coses legals, no els agrada. Ells sempre ens volen tenir lligats de mans i peus perquè siguem les seves marionetes.

Un cop, en un discurs, l'Ada Colau va dir centenars de vegades "il·legal" per referir-se a les persones que venen al carrer, deia que tot el que fem és il·legal. Però és que

si a una persona ja la tenen com a il·legal, tot el que farà ho serà, fins i tot circular pel carrer. Cada cop que camines pel carrer la policia et pot aturar, emportar-te a la presó, posar-te una ordre d'expulsió i deportar-te.

Per tant, des que entrem aquí fins que ens "legalitzem", sempre estem vivint com un fantasma. Molts de nosaltres que no tenen papers tenen por que els conegui la policia, que reconeguin la seva cara i ser fixats, per això molts no volen sortir en una revista com aquesta, perden moltes oportunitats perquè la por aixeca moltes barreres.

Quins aspectes de transformació social destacaries del Sindicat?

Ningú mai no ens havia representat des d'aquí, per això vam decidir formar el Sindicat, però un de diferent, ja que generalment els sindicats agafen un senyor amb estudis que el maneja, segurament pels seus propis interessos. La diferència és que nosaltres estem defensant la mateixa causa que vivim. Cada cop que parlo ho faig pels meus col·legues, pels meus fills, per mi, ho he de fer bé perquè és la meua vida, no la dels altres. No ho faig per guanyar diners, ho faig per la meua dignitat, la de la meua gent i dels meus fills, la de tots els immigrants.

Si nosaltres no ens aixequem avui per lluitar, demà seguirà passant el mateix. Hem de lluitar per canviar el que hi havia ahir, i tot i que nosaltres demà no ho gaudirem, quan arribin els nostres fills prendran aquest camí, el camí de canviar les coses. Per aquest motiu vam crear el sindicat, podria haver-se dit d'una altra manera, però volíem que la gent ho entengués. Podríem haver sigut una cooperativa, però ja hi ha moltes de cooperatives. Per polititzar el que estàvem fent li havíem de dir sindicat.

Què podem fer des de l'escoltisme per canviar tot això?

Ningú neix sent racista. Hi ha una dita al Senegal que diu: si vols doblegar un pal, has de fer-ho quan estigui mullat, quan està sec, ja no ho pots fer. Quan un nen creix en un entorn racista, sempre tindrà el mateix problema. A més, aquí mai t'expliquen la història real de l'Àfrica, només et parlen de guerres, de la persona que passa fam, de nens que demanen diners, etc. Allò que els nens veuen a la televisió creuen que és la veritat i automàticament quan em veuen a mi pel carrer tenen aquesta idea al cap.

Per canviar-ho, no has de recórrer a un professor amb corbata que mai ha viscut el racisme però parla de racisme. Som nosaltres qui ens hem d'apropar a aquells

Si nosaltres no ens aixequem avui per lluitar, demà seguirà passant el mateix

Aquí mai t'expliquen la història real de l'Àfrica, només et parlen de guerres, del noi que passa fam

llocs, però no podem arribar-hi si ningú ens convida, que és el que feu vosaltres amb aquesta revista. Si un nen escolta el que jo dic, amb això ja es poden canviar moltes coses perquè ara ja no veurà "un negre", ara dirà que ha llegit el Daouda parlant en una entrevista, i aquest és un dels objectius del Sindicat des que va néixer: arribar a aquells llocs on hi ha el racisme institucional amb les seves normes i trencar-les. Quan vaig anar a Màlaga vaig sortir al·lucinant de com els nens s'apropaven, m'abraçaven. Aquesta proximitat també fa canviar les coses.

Nosaltres aportem molt aquí, som qui treballa al camp, qui frega els plats perquè la gent mengi, qui neteja hotels perquè la gent dormi, qui neteja el carrer. Estem fent moltes coses i estem pujant l'economia d'Europa, si algú treballa en una societat cotitzant durant 20 anys està fent que augmenti l'economia d'aquell país. Nosaltres ja no som estrangers com ens diuen, fa anys i segles que vivim aquí, però fins que no acabem amb el racisme, no arribarem a determinats llocs de feina: aquí mai he vist un autobús conduït per un negre, mai he vist un metge negre. El dia en què no ens hàgim de desgastar tant perquè ens donin una feina, o no hàgim de demostrar mil coses perquè ens la donin, hi haurà menys racisme. A Eto'o o a Messi ningú els diu immigrants, però si algú es creua amb un argentí pel carrer venent, li diu immigrant. Això és el que hem d'ensenyar als nens. Aquest jugador de futbol, que és el teu ídol, és un immigrant més, com els que veus al carrer, la diferència és que un és pobre i l'altre ric.

Quin missatge voldríeu donar per acabar?

Ens fa ràbia que ens matin i no hi hagi justícia, veure que la gent arriba aquí amb uns somnis que no poden complir, tal com ens va passar a nosaltres. Per això hem decidit fer aquest sacrifici, perquè el que fem avui doni fruits.

**2 TROBADES
ESCOLTES
REUNEIXEN
MÉS DE 1000
INFANTS I
JOVES**

MOGOLLOPS & PIOSFERA

Cada tres anys, els caps de cada branca organitzen un cap de setmana conjunt, aquestes trobades reben el nom de: Folletada, Mogollops, TREC i Piosfera, i serveixen perquè

els infants i joves siguin conscients que formen part del gran moviment que és l'escoltisme i comparteixin vivències amb altres infants i joves. El curs 2016/17 va ser el torn de

la Piosfera (Trobada de Pioners d'Escoltes Catalans) i la Mogollops (Trobada de Llops d'Escoltes Catalans).

Escoltes Catalans

Durant el mes de maig de 2017, Escoltes Catalans vam celebrar dues trobades escoltes: la Piosfera i la Mogollops.

LA PIOSFERA

El cap de setmana 6 i 7 de maig del 2017, la Piosfera va reunir 400 pioneres, joves de 15 a 17 anys i les seves caps a Cardedeu (Vallès Oriental). A més, durant la trobada les unitats de pioneres provinents de tot Catalunya van de-

batre sobre les desigualtats de gènere, d'edat, de classe, d'educació i de diversitat funcional.

La Piosfera, com totes les activitats escoltes, persegueix uns objectius pedagògics adaptats a l'edat de les joves, en aquest cas, els eixos eren: ser conscients de les desigualtats del nostre entorn i prendre partit, expressar el malestar que causen les desigualtats i conèixer alternatives que actuen davant les desigualtats.

LA MOGOLLOPS

La Mogollops es va celebrar el cap de setmana 20 i 21 de maig de 2017 a l'Ermita de Sant Mateu, al Maresme. Més de 500 infants d'entre 9 i 12 anys i les seves caps, provinents d'agrupaments de tot Catalunya, van acampar per celebrar aquesta trobada.

Els objectius pedagògics de la Mogollops eren conèixer les pròpies emocions i les dels altres, entendre la diversitat com a font de riquesa i adquirir autonomia davant del grup.

Ambdues trobades comptaven amb una ambientació adient a l'edat de les participants. En el cas de la Piosfera es va obrir un compte d'Instagram per treballar la llibertat d'expressió, en el cas de la Mogollops, l'ambientació tenia més fantasia: les participants amb les seves accions ajudaven a reconstruir la història d'una manada de llops per aconseguir que la lluna seguís brillant.

CAMPAMENTS A ERREKALEOR UN MODEL D'AUTOGESTIÓ I RESISTÈNCIA

FITXA INFORMATIVA

L'abandonament d'Errekaleor i l'imparable creixement de la ciutat de Gasteiz van encoratjar un grup de joves estudiants a entrar en una de les seves cases el dia 3 de setembre del 2013, amb l'objectiu d'engegar un projecte d'autogestió i recuperació del barri. Avui dia, un centenar de persones viuen en aquest indret autogestionat als afores de la ciutat, un petit barri que té la seva pròpia impremta, un hort i un gaztetxe -centre social- on alberguen des de xerrades i concerts a exposicions fotogràfiques.

La sobirania energètica ha estat la seva lluita cabdal des que l'Ajuntament de Gasteiz els tallés la llum al·legant motius de seguretat. Van respondre aquest atac com millor saben: organitzant-se. Gràcies a la col·laboració de milers de persones que donen suport al projecte, van recollir suficients diners per dur a terme la instal·lació de plaques solars per a tot el barri. Actualment, en tenen 150 funcionant que abasteixen els habitatges i altres espais col·lectius.

Pioneres de l'AE El Pasqualet

**TENÍEM MOLTES GANES
DE PARTICIPAR EN ALGUN
PROJECTE TOT FENT SERVEI
I TREBALLANT L'AUTOGESTIÓ
I L'ASSEMBLEARISME, I AIXÍ
ÉS COM VAM ARRIBAR A
ERREKALEOR**

Les pioneres de l'AE La Floresta, l'AE Jaume Vicens Vives i l'AE El Pasqualet vam passar els campaments de primavera al barri okupat Errekaleor, a Gasteiz, per tal de col·laborar amb el projecte d'autogestió iniciat l'any 2013 per un grup d'estudiants. Teníem moltes ganes de participar en algun projecte tot fent servei i treballant l'autogestió i l'assemblearisme, i així és com vam arribar a Errekaleor. Ens va semblar un projecte molt potent on poder aportar la nostra energia i conèixer altres maneres de fer i de viure.

EL NOSTRE DIA A DIA

Un cop arribades al barri, de seguida vam anar per feina, ens vam organitzar per grups barrejats entre els tres caus i ens vam repartir les tasques: havíem de recollir runes i posar-les en sacs per transportar-les i emmagatzemar-les, encarregar-nos de la neteja de tota una casa on calia rascar parets i escombrar i recollir troncs per fer

llenya. També vam treballar al seu hort arrencant males herbes i fent servir un tractor!

Les tardes les vam dedicar a fer activitats. Cada cau n'havia preparat una per fer-la amb els altres agrupaments, tot relacionant-ho amb l'eix temàtic: una màquina del temps que ens teletransportava als anys més destacables de la història d'Errekaleor. Com que un dels objectius era treballar l'autogestió, les activitats de tarda ens van servir per veure com ens organitzem entre nosaltres des que plantejem una possible activitat, la preparem, la duem a terme als campaments i la valorem.

Vam conviure amb persones que han creat un projecte de vida basat en l'autogestió, l'assemblearisme i l'anticapitalisme i n'hem après molt d'elles. A més, estem molt agraïdes de com ens van acollir! Ens van proporcionar un edifici on dormíem repartides en dues sales i l'espai per menjar i passar l'estona era l'antiga església del barri, que ara és el gaztetxe (Centre Social) d'Errekaleor.

600 RAIERES ES TROBEN A LA

TREC

Joan Rovira i Ricard Mendieta,
Branca Raiers

Aquest ha sigut un any especial per a l'escoltisme, i no ha sigut una excepció per a la TREC (Trobada de Raiers d'Escoltes Catalans). Ens vam trobar amb el repte de tirar endavant la trobada al febrer, els dies 3 i 4. Això va implicar un gran treball per part de les caps de raiers, que van posar cos i ànima en tirar la TREC endavant i van fer molta feina en poc temps perquè les raiers poguessin gaudir d'una trobada fantàstica.

Dit i fet, els dies 3 i 4 de febrer les joves van anar al poble de Meneàpolis després que el doctor Mini House i la doctora Mini Lisa ens demanessin ajuda perquè els quatre districtes del poble (XYmania,

EL PROBLEMA QUE TENIEN ERA QUE MIRAVEN LA VIDA NOMÉS DES D'UNA PERSPECTIVA

Lostmania, Podmania i Tifmania) presentaven símptomes d'insatisfacció amb la vida. Les raiers es van infiltrar en els districtes i van descobrir que el problema que tenien era que miraven la vida només des d'una perspectiva (Gènere i sexualitat, supervivència, addiccions i noves tecnologies, respectivament). La solució era, doncs, ajuntar-se i que cada districte aportés la seva visió a la col·lectivitat del poble per tenir una perspectiva i una vivència més completes de la realitat.

Les raiers van poder fer un tastet de totes les temàtiques el dissabte per així poder escollir amb criteri en quina de les quatre temàtiques volien profunditzar el diumenge. Durant tot el cap de setmana, Torredembarra va estar plena d'escoltes realitzant activitats a les places del poble (érem unes 600 persones entre caps i joves!!!). Hem d'agrair en aquest sentit a l'AE Els Salats per acollir-nos a casa seva i gestionar tant els espais on vam estar com buscant places on els prop de 500 raiers poguessin fer les activitats en petit grup. A la nit vam fer una miqueta de soroll corrent pel poble mentre les raiers fugien d'uns zombis que intentaven atrapar-les i robar-les els gomets, però van sobreviure a l'atac mantenint-se en grup, tal com l'escoltisme ens ensenya!

ENS MOBILITZEM!

Escoltes Catalans

L'inici del passat curs no va ser un començament com qualsevol altre. L'aprovació al Parlament de la llei del referèndum el 6 de setembre i la celebració d'aquest, van comportar la posada en marxa d'un seguit d'actuacions i atacs contra la democràcia. Els passats mesos de setembre i octubre, van ser testimonis de la vulneració de drets i llibertats i d'una brutalitat policial sense precedents, però sobretot, van ser testimonis d'un gran exemple d'autoorganització i de solidaritat. L'escoltisme, com a moviment compromès amb la democràcia i la defensa dels drets i llibertats, va implicar-se en les nombroses mobilitzacions arreu del territori i ho va fer en totes les seves formes, des de la publicació de comunicats a les xarxes socials fins a la participació directa defensant les escoles, passant per l'organització de punts informatius.

MANS A L'OBRA

Diversos agrupaments van voler mostrar el seu costat més artístic per dir la seva sobre la celebració del referèndum, com l'AE Els Xarel·los, que es van animar a fer un Lipdub fent una crida a la participació de la votació de l'1 d'octubre. L'AE Ermessenda del Casc Antic va començar pintant una pancarta per una cercavila pel dia

3 d'octubre i va acabar muntant l'exposició "Clavells d'octubre" pels carrers del Casc Antic de Barcelona. Però no van ser les úniques amb ganes de decorar els racons del seu barri, l'AE Joan Maragall també va posar-se mans a l'obra i va fer una empaperada amb cartells per la defensa de la democràcia. Altres, van decidir muntar el seu propi punt d'informació en el seu poble o barri, així ho van fer l'AE Alosa i l'AE El Pi de les Corts per tal d'informar les seves veïnes del lloc on havien d'anar a votar.

ENS MOBILITZEM!

ALCEM LA VEU!

Els textos per denunciar la violència policial i per defensar el dret a decidir van ser els més nombrosos. Agrupaments com l'AE Lo Mòtit, l'AE Jaume I, l'AE Pau Casals, l'AE Calabrot d'Argent i l'AE Wé-Ziza van publicar comunicats condemnant l'actuació policial de l'1 d'octubre i posicionant-se contra la vulneració dels drets civils, però també va haver-hi mostres de suport a la mobilització social, com és el cas dels comunicats de l'AE Makalu, l'AE Serra de Marina i l'AE Montcabrer. Aquests últims van expressar el seu ferm posicionament en la defensa de la democràcia i els drets civils.

SORTIM ALS CARRERS!

Els carrers dels barris, pobles i ciutats van ser l'escenari de tot tipus de mobilitzacions col·lectives per defensar una acció tan bàsica en la democràcia com és anar a votar. Una d'aquestes activitats la va protagonitzar l'AE Mintaka, el consell del qual va decidir fer cau en un dels col·legis electorals de Teià en suport a les veïnes que s'hi concentraven. També l'AE Antoni Gaudí va participar en la defensa de l'Escola Tabor com a col·legi electoral durant l'1 d'octubre, i altres agrupaments com l'AE Guspira i el Consell de l'AE Terra-Nova van participar en les mobilitzacions de la vaga del 3 d'octubre. L'AE Galzeran, l'AE Grimpamons i l'AE Taciplà van fer crides a la participació en el referèndum i a les accions en defensa de la democràcia.

AVANÇANT EN LA RECERCA EDUCATIVA

FA DOS ANYS ESCOLTES CATALANS I LA FUNDACIÓ ESCOLTA JOSEP CAROL ES PLANTEJAVEN INICIAR-SE EN EL MÓN DE LA RECERCA EDUCATIVA. L'OBJECTIU: CONTRIBUIR A EXPLICAR DE QUINA MANERA L'ESCOLTISME CONTRIBUEIX EN EL CREIXEMENT I FORMACIÓ DE LES PERSONES QUI EN FORMEN PART

Elena González,
Directora de la FEJC

El valor que aporta el projecte escolta a infants i joves del nostre país és reconegut entre els qui en formen o n'han format part. No obstant, el reconeixement social de l'impacte que té el pas per aquest projecte educatiu de lleure de base voluntària, no ha acompanyat completament el valor que se li suposa. Entre d'altres factors, el fet que no es pugui descriure amb precisió com i per què aquesta proposta educativa aporta un valor significatiu diferencial a la d'altres projectes educatius, degut al seu tarannà vivencial i d'aprenentatge aparentment intangible, dificulta el fet d'evidenciar l'aportació que fa la vinculació al moviment escolta en el procés formatiu dels individus que en formen part.

Una de les barreres d'aquest dèficit de reconeixement es devia a la concepció dels àmbits educatius en la lògica Educació Formal, No Formal i Informal, que havien ajudat a organitzar les diferents propostes educatives en aquests grups, però per aquesta mateixa agrupació exclouïen d'unes i altres trets que compartien, complementaven o enriquien el què passava en cadascun d'aquests espais educatius. D'un temps ençà, la concepció de l'educació comunitària ha ajudat a desdibuixar les barreres entre àmbits educatius i entenent l'educació com a un procés global, que efectivament passa a diferents espais, però que aprèn i s'imprenga dels diferents escenaris educatius, sent així un procés viu, dinàmic i definitivament més enriquidor per a l'infant o jove.

En aquest context, la qüestió que es planteja l'escoltisme és: quin valor té l'escoltisme en aquest procés educatiu global? Respondre a aquesta pregunta ens ajudarà a comprendre quins elements del projecte educatiu de l'escoltisme i del com es du a terme la proposta educativa poden ser molt rellevants en el procés educatiu global d'una persona.

En el marc descrit, iniciar-se en la recerca educativa ha significat tenir un ampli ventall d'opcions sobre les quals investigar. En els darrers dos anys s'han destinat la majoria dels esforços a dissenyar i desenvolupar projectes que permetessin dur a terme estudis al voltant de l'impacte de la proposta escolta, tot mirant de no interferir en el dia a dia dels agrupaments. En aquest sentit, una de les fortaleses que es van copsar des d'un bon inici va ser la quantitat de dades que tenien les entitats escoltes catalanes en relació als qui n'han estat membres, als censos, obrint diferents dimensions d'estudi en relació a les trajectòries vitals dels qui formen part del moviment escolta. Des d'aquesta premissa s'han proposat projectes per aprofundir en aquesta vàlua.

Al llarg del 2017 s'han desenvolupat dos projectes: un d'ells subvencionat per la línia de recerca

educativa de l'Ajuntament de Barcelona 2017, amb el què s'ha pogut construir un cens únic que ha aglutinat les fonts de dades de les tres entitats escoltes catalanes (Acció Escolta Catalunya, Escoltes Catalans i Minyons Escoltes de Catalunya), que s'han implicat en col·laborar per aconseguir tenir aquesta eina global, permetent fer una introspecció més extensa i completa dels estudis sobre l'impacte de l'escoltisme basant-se en l'anàlisi de dades.

L'altre projecte s'ha produït en el marc d'una col·laboració amb el grup ESCDG UPC, en el què s'ha iniciat l'estudi de l'influència de l'educació en el lleure en el procés formatiu global de les professions tècniques. En aquest cas, s'ha pogut evidenciar una influència positiva de la participació a un moviment de lleure com l'escoltisme en individus que col·laboren en determinats projectes aportant-hi el seu coneixement tècnic, com poden ser projectes de cooperació al desenvolupament o programaris específics per a la millora qualitativa dels processos dels equips de voluntaris.

De cara al 2018, s'han formulat dos projectes nous, per tal de continuar estudiant de quina manera l'escoltisme juga un paper en el procés formatiu dels individus i la significança dels aprenentatges que es donen en el si del projecte escolta, així com l'impacte que genera el context i l'entorn proper en l'esdevenir de l'agrupament escolta.

Per a més informació sobre els avenços en recerca educativa podeu consultar el web:

<http://josepcarol.cat/ca/recursos/recerca-educativa>

Maria Asensio,
Cap de serveis educatius

En els 20 anys de la **Fundació Escolta Josep Carol (FEJC)** s'ha promogut l'educació d'infants i joves en la ciutadania responsable i en els valors propis de l'escoltisme, a través del suport a la tasca educativa i associativa d'Escoltes Catalans (EC). Una de les línies de suport a Escoltes Catalans ha estat estendre i ampliar el treball que du a terme l'escoltisme en el camp de la cohesió social. Aquest curs 2017-18 s'ha treballat en aquesta direcció des de dues vessants: l'àmbit de la formació, amb el projecte **Casc JOVE** i en l'àmbit de la intervenció educativa, amb els campaments urbans **BAOBAB**.

CASC JOVE

El projecte Casc JOVE, finançat per l'Ajuntament de Barcelona i la Diputació de Barcelona, es basa en la **formació d'educadors i educadores en el temps de lleure adreçant-se**

a joves en situació i/o en risc d'exclusió social. El projecte permet capacitar-los per a dur a terme activitats d'educació en el lleure infantil i juvenil, alhora que procura una millora competencial a tots nivells per tal d'afavorir l'accés de joves a oportunitats laborals.

Ara fa vuit anys que es va iniciar el projecte Casc JOVE al districte de Ciutat Vella de Barcelona amb molt bona acollida entre els i les joves, així com entre les entitats i els agents socials del barri.

L'acció formativa se centra fonamentalment en l'obertura de places dels cursos programats per l'**escola FORCA** al barri del Casc Antic de Barcelona, lloc on es troba ubicada la seu de l'entitat, fet que ens permet obrir-nos al barri que ens acull i generar sinergies tant amb les altres entitats del barri com amb els i les joves que hi viuen.

Durant el curs 2017-2018 s'han format 24 joves en els quatre cursos de monitor i monitora de lleure programats per l'escola FORCA; d'aquests

joves, 6 ja han obtingut la titulació de monitor en el lleure.

CAMPAMENTS URBANS BAOBAB

Pel que fa a la intervenció educativa, des de la FEJC s'han gestionat dos Campaments Urbans en el marc del projecte BAOBAB, una proposta de l'Ajuntament de Barcelona (Institut Municipal d'Educació) que té com a finalitat el foment i la consolidació del lleure educatiu de base comunitària per **donar resposta a les necessitats educatives detectades en els barris d'atenció preferent**, en el marc del Pla de Barris.

En la segona edició del projecte, la FEJC ha estat present als barris de La Verneda i Baró de Viver, desenvolupant la tasca educativa amb la lògica associativa: treball per projectes, propostes educatives entorn la participació, equips educatius amb membres d'EC i, en la mesura del possible, accions per incidir i fer créixer propostes de caus i espais en aquests barris.

CONSTRUÏM CASAL

L'AE Ermessenda del Casc Antic explica les seves primeres passes en la creació del Casal de Joves Autogestionat de Ciutat Vella.

Joana Rafart

Cap de l'AE Ermessenda del Casc Antic

El passat 13 de febrer l'AE Ermessenda del Casc Antic ens vam traslladar al nostre nou local i projecte comunitari: el Casal de Joves Autogestionat de Ciutat Vella. Aquest projecte es va començar a gestar ara fa quasi dos anys gràcies a les relacions que manteníem amb l'Assemblea de Joves de Ciutat Vella, un col·lectiu anticapitalista i feminista de joves del districte que, fins al moment, formava part de les entitats de La Negreta, l'espai social del Gòtic.

L'Ermessenda ha crescut molt en aquests sis anys de vida: hem consolidat el nombre d'infants i joves i també el nostre discurs sobre què ha de ser el cau. I per a l'Ermessenda, fer cau és fer barri. Aquesta, segur que és una visió compartida amb altres agrupaments però que esdevé fonamental en el nostre cas per la situació social de Ciutat Vella.

A banda de patir els problemes generalitzats com l'accés a l'habitatge digne, la massificació i privatització de l'espai públic, la manca d'es-

pais de relació no mercantilistes o la precarietat laboral, a Ciutat Vella les joves patim, més que cap altre sector del veïnat, un desarrelament i èxode cap a altres barris i districtes. No tenim espais favorables per poder participar de l'entorn, sentir-se propi l'espai públic de carrers i places i accedir a serveis amb preus no desorbitats. El fet és que la majoria de joves de la nostra generació han marxat del districte, a viure o a participar i les que vénen es veuran abocades a fer el mateix si res no canvia.

Així doncs, les dues entitats ens vam posar d'acord per avançar juntes fins a aconseguir un espai propi que permetés teixir xarxa juvenil. Per al nostre cau, arribar a la Plaça del 8 de Març era fer un canvi qualitatiu molt gran perquè ens permetia desenvolupar la tasca educativa sense condicionants d'espai o de calendari i en el marc d'un projecte col·lectiu que ens sentíem molt més propi que no pas el de l'ateneu cultural on estàvem abans.

Aconseguir el nou espai, però, no ha estat feina fàcil. Una comissió s'ha encarregat de gestionar la part tècnica del nou local, un llarg procés burocràtic i de negociació amb l'Ajuntament. Finalment, vam aconseguir l'objectiu i ja hem signat un conveni de cessió per 3 anys que respecta la plena autogestió de l'espai. Aquesta era una condició imprescindible per arribar a acord amb l'Ajuntament. Creiem en l'autogestió i l'entem com una eina reivindicativa,

que fa créixer, empodera i educa i, per tant, era innegociable.

Uns mesos després del trasllat, estem començant a construir el projecte col·lectiu. Després d'unes primeres assemblees provisionals i alguns actes de cohesió, en els pròxims mesos acabarà el procés de constitució mitjançant una assemblea oberta, la posada en marxa de grups de treball i de l'assemblea gestora i, finalment, tancarem el procés en una assemblea constituent.

Malgrat tota la feina que portem (i que encara ens queda) estem molt il·lusionades amb poder construir un projecte que permeti transformar en la seva globalitat l'entorn pròxim. Sovint hem hagut de fer-nos autocrítiques perquè la nostra tasca educativa no impactava prou al barri o només arribava a un sector determinat de famílies. Ara, però, amb la construcció del Casal estem segures que podrem arribar més i millor al barri i ens permetrà nodrir el projecte de més discurs de base i d'un major arrelament.

Construïm Casal per, al mateix temps, construir barri, cau, teixit juvenil, aliances territorials i, en definitiva, buscar espais de les joves i per a les joves que ens permetin apoderar-nos, enfortir-nos i co-crear nous escenaris entre totes.

EUROPA

NÚMERO DE REFUGIATS

Oriol Rovira,
Cap de Relacions d'Exteriors

El 19 juny de 2016 l'escoltisme català va sortir al carrer per exigir l'obertura de les fronteres i per denunciar la irresponsabilitat i la negligència dels governants dels estats europeus davant l'èxode massiu de persones que fugien de conflictes armats, persecucions i de situacions econòmiques desfavorables. Un any abans, l'abril de 2015 morien a les costes de l'illa de Lampedusa més de 900 persones que cercaven una vida millor. Aquest fet però, tant sols evidenciava una realitat, un problema de fons, que es repeteix dia a dia i que des de l'any 2000 ja es comptabilitzen més de 38.000 persones que han mort al mar Mediterrani com a conseqüència de les polítiques de control de fronteres.

Europa, l'eterna defensora dels drets humans es converteix en una fortalesa impenetrable a través de polítiques, lleis d'estrangeria i de fronteres basades en el racisme, que fan prevaldre el manteniment dels privilegis econòmics per davant la vida de les persones. Sota l'augment de la seguretat, les fronteres esdevenen espais sense dret i on són vulnerats sistemàticament els drets humans. Milers de persones són maltractades pels cossos de seguretat a les tanques que impedeixen el dret a escollir un futur millor. A més, sovint es deleguen aquestes tasques de control a estats menys democràtics (l'estat espanyol a Marroc, l'Itàlia a Líbia o Turquia) que fan la feina bruta a Europa.

EL #CasIDRISSA

La nit de reis de 2012 Idrissa Diallo va morir al CIE de la Zona Franca de Barcelona, sota custòdia policial. El seu cos va ser enterrat sense cap familiar ni amic al cementiri de Montjuïc. Els seus familiars, a Guinea, no van rebre mai la comunicació oficial de la seva mort per part de l'Estat Espanyol incomplint la seva obligació de localitzar i informar la família.

SALVAR VIDES NO ÉS CAP DELICTE

Els darrers mesos s'està perseguint a persones i organitzacions que defensen els drets humans al mediterrani com es el cas de **Proactiva Open Arms** a Itàlia, l'**Helena Maleno** o **José Palazón** a l'Estat espanyol i els bombers de **Pro-emAid** a Grècia.

Les tanques no només estan a les fronteres sinó que les persones migrants també troben barres a dins dels estats en forma de racisme institucional i social que els criminalitza i els impedeix desenvolupar una vida digna, aspiració de qualsevol ésser humà. Els discursos hegemònics

PERSONES OFEGADES AL MEDITERRANI*

DE L'1 DE GENER
AL 17 D'AGOST DE 2018:

1.527

*International Organization for Migration (IOM)

basats en la por i l'odi creen un "nosaltres" i uns "ells" on les persones migrants són qualificades com una amenaça social.

L'exemple més clar de la deshumanització que pateixen són els Centres d'Internament per a Persones Estrangeres (CIE) on se'ls priva de llibertat després de ser detingudes per no tenir papers. Mentre esperen a ser deportades, en aquests centres no tenen atenció mèdica a les nits, ni dret a la tutela judicial, sense lavabos a les cel·les i amb les visites restringides.

Com a escoltes, compromeses amb els drets humans i amb el dret de qualsevol persona de viure una vida digna, ens resistim a mirar cap a una altra banda i volem que el nostre color de pell, la nostra procedència, el nostre sexe o orientació sexual -entre d'altres- no sigui un motiu per la discriminació ni per la prohibició del dret a migrar, un dret que els estats han de garantir amb vies legals i segures i amb polítiques que no impedeixin començar una vida nova.

L'ESPERIT CRÍTIC I CONSTRUCTIU L'HEM APRÈS AL CAU

EL MENJADOR DE CA LA ROSA

L'eina de transformació social de la Rosa és l'ecologia integral, per això, l'any 2014 va encoratjar-se i va convertir allò que fins llavors havia sigut un petit projecte casolà en un projecte més gran de cuina ecològica: el Menjador de Ca la Rosa, que va obrir les seves portes el març del 2015.

L'ex-membre de l'AE Jaume I ens rep en aquest espai tranquil i lluminós en un carrer estret de la Sagrera, on cada dia dinen setanta infants d'una escola del barri.

Escoltes Catalans

Com va ser la teva etapa al cau?

Vaig anar des que era petita a l'AE Jaume I i recordo molta intensitat en tot el que vivíem, tot el que fèiem era molt autèntic i decidíem sobre el nostre propi destí. Durant l'etapa d'infant vaig tenir diverses èpoques: primer no hi volia anar, després vaig fer un clic i vaig veure que aquella era la meua gent i vaig estar molt implicada al cau fins al final. L'etapa de pioners va ser molt autèntica.

Quina va ser la teva implicació associativa?

Vaig ser cap d'Agrupament i cap de Relacions de Base, que estava dintre de Relacions Exteriors. El primer any de cap d'Agrupament va ser més difícil però el recordo amb molta força, aquí em vaig començar a relacionar amb l'Associació o la "casa gran", com li dèiem. Va ser quan vaig identificar el sentit que té treballar des de l'àmbit local i portar-ho a l'Associació i veure com es de-

velopen altres tasques. Ficar-me a Relacions de Base va ser un aprenentatge perquè requeria més compromís. Per exemple, si jo no feia algunes tasques, hi havia persones que no podien anar de campaments. Aquest compromís amb una conseqüència directa d'allò que feies o no feies és un aprenentatge de vida. També vaig sortir del país més d'un cop, crec que va ser quan vam anar de campaments internacionals amb els raiers a França quan em va cridar l'atenció conèixer la realitat de l'escoltisme internacional.

Quins valors del cau t'emportes al Menjador de Ca la Rosa?

L'assemblearisme que aplicàvem al Consell, la democratització, són coses que se't queden. El nostre format és de cooperativa, que és el que millor recull aquest model. L'esperit crític i constructiu l'hem après al cau i a la vegada ho transmetem a les persones que formen part de l'equip. I pel que fa als infants, jo tinc una formació artística però, gràcies al cau, tinc

experiència en aquest àmbit: vam acompanyar-los en diferents etapes de la infància, els vam portar fora, etc. És una experiència contundent i t'acabes enduent tant la metodologia com l'experiència de ser cap, entre d'altres.

Per què és important un projecte com aquest pels infants?

Perquè treballem per entendre què vol dir l'ecologia integral i per cuidar el planeta, un tema bàsic que practiquem aquí dia a dia amb els nens i nenes. A més a més, treballem en l'acompanyament respectuós dels infants: el moment del menjar és un moment sensible de la persona, és un moment en el qual poden sortir pors de l'infant i l'has de saber acompanyar.

Els recomanaries el cau?

És clar! Els infants reben molts missatges d'individualisme i competitivitat, al cau tot està horitzontalitzat i es treballa per l'equip, és una lliçó de vida.